

Veistrup: Dersom det lille Lovforslag, vi her behandler, kunde føre til saadanne Konsekvenser, som den ærede sidste Taler (Hendriksen) talte om, maa jeg indrømme, at vi var inde paa en gal Vej. Men jeg tror, det ærede Medlem ser fuldstændig forkert. Det ærede Medlem talte om Kammeratskab. Men det er netop Kammeratskabet, vi vil støtte i Stedet for, at Forholdet skal være det, at den ene Part slaar ned paa den anden. Det vidner ikke om noget som helst Kammeratskab.

Den Uniformsmani, som man har set udvikle sig udenfor vort Lands Grænser, er i Færd med at brede sig til vort Land. Dersom nu det hele Samfund klædte sig i den samme Uniform, var der ikke noget ved det, nej, hvad det drejer sig om er netop dette, at naar den ene Forening har en Uniform, maa den anden Forening absolut have en anden Uniform. Ellers er man ikke i Stand til at skelne Faarene fra Bukkene, og det er det, det gælder om. Men det værste er efter min Opfattelse, at naar man uniformerer rent legemligt, er det som om man ogsaa uniformerede aandeligt; det viser sig den ene Gang efter den anden. Med den Mentalitet, som i Øjeblikket raader i store Dele af Befolkningen, tror jeg, man gør klogt i som forebyggende Foranstaltning at iorbyde de Uniformer, der her er Tale om. Der foreligger ingen Nødvendighed for, at man skal give sin politiske Opfattelse Udtryk ved Hjælp af en Skjorte af denne eller hin Kulør. Det hjælper ikke, at man tror, det er en barnlig, naiv Stolthed, der giver sig Udtryk gennem denne Uniformering med Skjorter. Erfaringen fra Udlandet og for Resten ogsaa herhjemme fra siger noget ganske andet. Naar Skjorten giver Udtryk for Tilslutning til en eller anden politisk Organisation, og denne politiske Skjorte med Indhold, om jeg saa maa sige, møder en Skjorte af en anden Kulør, ja, saa gaar det, som Frederik Jensen i sin Tid sang ude paa Nørrebro, saa ved man aldrig, hvad der sker. Naar f. Eks. en grøn Skjorte, for at tage det sidste nye i Skjorter herhjemme, møder en graa, saa ser de begge to rødt; saadan er Forholdet. Dersom der kun var Tale om, at dette kunde resultere i nogle flade Lussinger, ja saa fik det endda være, skønt Lussinger maaske ikke kan siges at være særlig overbevisende Argumenter mellem politiske Modstandere. Men saaledes er det ikke. En Uniform kræver et Vaaben under en eller anden Form. Herhjemme har man ikke Lov til at rende rundt med Bomber eller Granater i Lommen. Men vi har dog set, at der mellem politiske Organi-

sationer har udviklet sig regulære Slagsmaal, som er resulteret i Ulykker.

Mit Parti ønsker ikke en saadan Samfundstilstand indført. Vi ønsker at bevare et civilt, borgerligt Samfund, frit for militære Udvækster af den ene eller den anden Karakter. Vi ønsker ingen Uniformering af dansk Ungdom; hverken legemlig eller aandelig. Vi ønsker, hvad ogsaa dette Lovforslag er Udtryk for, Ro og Orden her i Landet. Derfor tilsiger vi ogsaa den højtærede Justitsminister vor Støtte til Gennemførelsen af det Lovforslag, der her foreligger.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa takke det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rytter), det ærede 9de tingvalgte Medlem (Lewinsky) og det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) for den Tilslutning, som de paa deres Partiers Vegne har givet Lovforslaget.

Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Hendriksen), som jo har angrebet Lovforslaget, skal jeg sige, at han har Ret i, at Danmark bør være et Foregangsland. Det bør det være i mange andre Henseender, men ogsaa i den Henseende, at vi sørger for at opretholde Ro og Orden i Samfundet, og det tilsigter dette Lovforslag at støtte. Det er højst besynderligt at sige, at Friheden skulde være i Fare og Ungdommen knægtet, fordi man forbyder at løbe rundt i en selvlavet Uniform og paa Grundlag af dette yppe Kiv med andre, som løber rundt i andre Uniformer. At det skulde sætte Forsamlingsretten, Ytringsfriheden og Religionsfriheden i Fare her i Landet, er der dog ikke nogen som helst Mening i at sige. (Hendriksen: Jeg talte ikke om Religionsfrihed!). Naa, ja ja, saa siger vi Forsamlingsfrihed og Ytringsfrihed, det kan ogsaa være nok. Den Paastand, at disse Rettigheder skulde komme i Fare, er i sig selv ganske urimelig. Kammeratskabet kan vel ogsaa plejes af de unge, uden at de behøver at have en Stormafdelingsuniform paa. Men det, at de faar en saadan Stormafdelingsuniform paa som et Udtryk for, at de tilhører det ene eller det andet Parti, fører let til, at naar de mødes med andre Stormafdelinger, kommer det til at gaa stormende til, og der bliver Slagsmaal mellem dem. Det fører fra det, at Ungdommen har forskellig politisk Overbevisning, til, at der bliver Fjendskab mellem de unge, der kommer ligefrem Blod imellem dem, naar de har været oppe at slaas flere Gange, og en saadan Spaltning i den danske Ungdom vil jo være i høj Grad skadelig. Derfor er ogsaa af Hensyn til den sunde Udvikling af dansk Ung-